

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. สรุปผลการวิจัย
2. อภิปรายผลการวิจัย
3. ข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

1. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรปัจจัยเจตคติต่อจิตสาธารณะ (X_1) การรับรู้ความสามารถของตน (X_2) การถ่ายทอดจิตสาธารณะจากครอบครัว (X_3) การถ่ายทอดจิตสาธารณะจากสถานศึกษา (X_4) การถ่ายทอดจิตสาธารณะจากสื่อมวลชน (X_5) กับจิตสาธารณะ มีค่าอยู่ระหว่าง .633 ถึง .801 มีความสัมพันธ์ทางบวกกับจิตสาธารณะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างปัจจัยกับจิตสาธารณะในการศึกษาความสัมพันธ์พหุคูณระหว่างปัจจัย มาค้นหาตัวแปรพยากรณ์ที่ดีที่สุด โดยใช้วิธีวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบสเต็ปไวส์ ที่พิจารณาเลือกตัวแปรพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์กับจิตสาธารณะสูงก่อนและเพิ่มขึ้นทีละตัว ถ้าผ่านเกณฑ์จะถูกนำเข้ามาสมการในลำดับต่อไปในลักษณะเดียวกันจนสิ้นสุด

2. ในการสร้างสมการพยากรณ์พบว่าตัวแปรอิสระที่ถูกเลือกเป็นตัวแปรพยากรณ์เข้าสมการพยากรณ์ที่ดีที่สุดที่ถูกเลือกเข้ามาก่อน คือ การรับรู้ความสามารถของตน (X_2) มีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ .801 มีอำนาจในการพยากรณ์เท่ากับ 64.20 มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 การถ่ายทอดจิตสาธารณะจากครอบครัว (X_3) ถูกเลือกเข้าสมการในอันดับที่สอง ทำให้ได้สมการที่มีตัวแปรพยากรณ์ 2 ตัว มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ .829 มีอำนาจในการพยากรณ์เท่ากับ 68.80 มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสุดท้าย เจตคติต่อจิตสาธารณะ (X_1) ถูกเลือกเข้าสมการในอันดับที่สาม ทำให้ได้สมการที่มีตัวแปรพยากรณ์ 3 ตัว มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ .834 มีอำนาจในการพยากรณ์เท่ากับ 69.50 มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนมาตรฐาน (β) เท่ากับ .470, .258 และ .165 ตามลำดับ และในรูปแบบคะแนนดิบ เท่ากับ .313, .220 และ .105 ตามลำดับ ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์ ($S.E_{est}$) เท่ากับ .13729 และค่าคงที่ของสมการพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนดิบ (a) เท่ากับ

-107 สามารถสร้างสมการพยากรณ์ของปัจจัยที่ส่งผลต่อจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ได้ดังนี้

สมการพยากรณ์จิตสาธารณะในรูปแบบคะแนนดิบ

$$Y' = -.107 + .313 X_2 + .220 X_3 + .105 X_1$$

สมการพยากรณ์จิตสาธารณะในรูปแบบคะแนนมาตรฐาน

$$Z'_Y = .470 Z_{X_2} + .258 Z_{X_3} + .165 Z_{X_1}$$

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยในครั้งนี้ สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยแต่ละด้านมีความสัมพันธ์กันทางบวกกับจิตสาธารณะ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ทั้ง 5 ปัจจัย ได้แก่ เจตคติต่อจิตสาธารณะ การรับรู้ความสามารถของตน การถ่ายทอดจิตสาธารณะจากครอบครัว การถ่ายทอดจิตสาธารณะจากสถานศึกษา และการถ่ายทอดจิตสาธารณะจากสื่อมวลชน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 ที่ว่า ปัจจัยเจตคติต่อจิตสาธารณะ การรับรู้ความสามารถของตน การถ่ายทอดจิตสาธารณะจากครอบครัว การถ่ายทอดจิตสาธารณะจากสถานศึกษา และการถ่ายทอดจิตสาธารณะจากสื่อมวลชน กับจิตสาธารณะมีความสัมพันธ์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยที่มีผู้ที่ได้ศึกษามาแล้วของฉวีวรรณ ศิริวงศ์(2553 : 90), พิมภา กำเนิดผล(2552 : 113), สุภะรัฐ ยอดบำรุง(2554 : 42), อ้อมใจ วงษ์มณฑา(2553 : 98), พรพรหม พรคพวก (2550 : 82)

2. สมการพยากรณ์จิตสาธารณะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยการรับรู้ความสามารถของตน (X_2) มีค่าน้ำหนักความสำคัญในการพยากรณ์จิตสาธารณะมากที่สุด รองลงมาคือ การถ่ายทอดจิตสาธารณะจากครอบครัว (X_3) และเจตคติต่อจิตสาธารณะ (X_1) มีค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนมาตรฐาน (β) เท่ากับ .470, .258 และ .165 ตามลำดับ และในรูปแบบคะแนนดิบ เท่ากับ .313, .220 และ .105 ตามลำดับ ซึ่งอภิปรายผลแต่ละปัจจัยได้ดังนี้

2.1 การรับรู้ความสามารถของตน เป็นตัวแปรที่มีน้ำหนักความสำคัญมากที่สุดในการเป็นตัวแปรพยากรณ์จิตสาธารณะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้ที่กล้าที่จะแสดงออกของพฤติกรรมต่างๆที่เกี่ยวกับจิตสาธารณะอย่างไม่อายที่จะกระทำ มีความมั่นใจในตัวเองในการแสดงออกในทางที่ดีงามและถูกต้อง สิ่งที่ได้แสดงออกมาจึงส่งผลให้เกิดเป็นผู้ที่มีจิตสาธารณะได้

2.2 เจตคติต่อจิตสาธารณะ เป็นปัจจัยที่สามารถเป็นตัวแปรร่วมในการพยากรณ์จิตสาธารณะ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ทั้งนี้เนื่องจากแนวคิดที่ว่า เจตคติเป็นลักษณะทางอารมณ์ที่เกิดขึ้นจากการ

เรียนรู้ และเป็นความรู้สึกพอใจหรือไม่พอใจในสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่งของบุคคล เมื่อบุคคลมีความรู้สึกต่อสิ่งนั้นๆ แล้วจะเกิดปฏิกิริยาที่พร้อมจะตอบสนองเป็นการกระทำ ซึ่งบุคคลอาจมีเจตคติต่อสิ่งหนึ่งอย่างรุนแรงแต่มีเจตคติต่ออีกสิ่งหนึ่งเพียงเล็กน้อย ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความสำคัญของสิ่งนั้น หรือความเกี่ยวข้องของสิ่งนั้นกับบุคคล ดังนั้นเมื่อนักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อจิตสาธารณะ ก็ย่อมส่งผลให้เกิดปฏิกิริยาที่พร้อมจะตอบสนองเป็นการกระทำ ส่งผลให้นักเรียนมีจิตสาธารณะสูงด้วย

2.3 การถ่ายทอดจิตสาธารณะจากครอบครัว เป็นปัจจัยหนึ่งที่เป็นตัวแปรร่วมในการพยากรณ์จิตสาธารณะ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ทั้งนี้เพราะอิทธิพลของพ่อแม่ที่มีต่อเด็กนั้นมากมาย พ่อแม่เป็นต้นแบบที่มีชีวิตจริง ที่ผู้สังเกตสามารถปฏิสัมพันธ์หรือสังเกตโดยตรง โดยไม่ต้องผ่านสื่อหรือสัญลักษณ์อื่น ต้นแบบที่มีชีวิตจริงจึงมีอิทธิพลอย่างมากต่อการเสริมสร้างพฤติกรรมใหม่ จากงานวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่าการที่พ่อแม่ให้การอบรมสั่งสอน ปลูกฝัง และการเป็นต้นแบบที่ดีในการแสดงออกทางจิตสาธารณะและความประพฤติที่เหมาะสม รวมทั้งแสดงออกให้ลูกรู้ถึงความเอาใจใส่ ความเข้าใจ การให้กำลังใจในการแสดงออกของการมีจิตสาธารณะของลูก เด็กก็จะเกิดการเรียนรู้ การเลียนแบบซึมซับเอาแบบอย่างเหล่านี้เข้าไปในจิตใจด้วย ถือเป็นกรปลูกฝังจิตสาธารณะได้เป็นอย่างดี

2.4 ปัจจัยที่ไม่ถูกเลือกเข้าสมการพยากรณ์มี 2 ปัจจัย คือการถ่ายทอดจิตสาธารณะจากสถานศึกษา และการถ่ายทอดจิตสาธารณะจากสื่อมวลชน อาจเนื่องมาจากมาจากตัวแปรทั้ง 2 มีความสัมพันธ์ทางบวกกับตัวแปรอิสระทั้ง 3 ที่ถูกคัดเลือกเป็นตัวแปรพยากรณ์ จึงเป็นส่วนหนึ่งของตัวแปรพยากรณ์ดังกล่าวด้วย แต่อย่างไรก็ตามตัวแปรทั้งสองก็ยังมี ความสัมพันธ์ทางบวกกับจิตสาธารณะซึ่งแสดงว่า การได้รับแบบอย่างจากสถานศึกษาและสื่อมวลชนในทางที่ดี ส่งผลให้ระดับจิตสาธารณะของนักเรียนสูงขึ้นได้

ข้อเสนอแนะ

1. ผู้บริหารหรือครูผู้สอนสามารถนำผลการวิจัยและพัฒนาารูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีจิตสาธารณะ โดยอาจจะจัดกิจกรรมพัฒนาคุณลักษณะที่เอื้อต่อการเกิดจิตสาธารณะ

2. อาจจะนำผลการวิจัยด้านการถ่ายทอดจิตสาธารณะจากครอบครัว ศึกษาเพิ่มเติมว่ามีปัจจัยที่สามารถจำแนกออกเป็นด้านย่อยๆ ว่าด้านใดส่งผลต่อการเป็นแบบอย่างที่ดีที่สุด หรือเป็นต้นแบบที่สำคัญที่สุดต่อการมีจิตสาธารณะ